

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 11Csp/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119377455
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mésarošová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:6119377455.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou Mésarošovou, v spore žalobkyne: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpenej spoločnosťou: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: L. Č., narodená XX. X. XXXX, trvale pobytom D. XXXX/XX, XXX XX Q., o zaplatenie 15.947,19 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodná žalobkyňa (Poštová banka, a. s.) sa žalobou, doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 17. 9. 2019 a postúpenou Okresnému súdu Bratislava III dňa 29. 1. 2020, domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 15.947,19 eura spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 15.159,52 eura od 25. 7. 2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnila tým, že dňa 31. 12. 2014 veriteľ, Poštová banka, a. s. a žalovaná ako dlžník uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj „OP“). Žalovaná svojím podpisom na zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy žalobkyňa poskytla žalovanej peňažné prostriedky v sume 17.450,- eur. Žalovaná sa v zmysle zmluvy zaviazala vrátiť žalobkyni istinu a zaplatiť jej úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná úver neplnila riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru žalobkyňa v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ upozornila žalovanú na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaná na upozornenie nereagovala, vyhlásila dňa 24. 7. 2017 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná dlžnú sumu úveru neuhradila, a to ani len čiastočne. Jednotlivé splátky žalovanej do zosplatnenia úveru sú uvedené v aktuálnom stave úveru, v časti „zaplatené splátky,“ vyhotovenom z bankového informačného systému žalobkyne, ktorý je vedený v súlade s § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 486/2001 Z. z. o bankách v platnom znení. Žalobkyňa pred podaním žaloby výzvou opätovne vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Žalovaná však do dňa podania žaloby žiadnu ďalšiu splátku úveru neuhradila. V súlade so zmluvnými dokumentami vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobkyni aj úroky. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 11,90 % ročne. Napriek tomu, že v súlade s Obchodnými podmienkami, je žalobkyňa v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnená ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve, žalobkyňa si neuplatňuje voči žalovanej zmluvné úroky po zosplatnení úveru. Žalobkyňa si uplatňuje voči žalovanej od momentu zosplatnenia úveru len zákonné úroky z omeškania. Určujúcim dátumom pre začatie úročenia zákonným úrokom, a to percentom z dlžnej istiny úveru po

jeho zosplatnení je deň nasledujúci po zosplatnení úveru. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaná povinná zaplatiť žalobkyni nasledovné dlžné sumy: istinu vo výške 15.159,52 eura, vyčíslený úrok z istiny vo výške 709.07 eura (ide o súčasť zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.159,52 eura od 25. 7. 2017 do zaplatenia a poplatky vo výške 78,60 eura.

3. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení žalobkyňa označila a predložila tieto listinné dôkazy: doručenkú, elektronické podacie hárky EPH171986434 (list č. 1/96 a č. 40/96) a EPH099860095 (list č. 1/9 a č. 5/9), predžalobnú výzvu zo dňa 26. 8. 2019, upozornenie - výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 26. 6. 2017, výzvu na úhradu dlžnej časti sumy zo dňa 24. 7. 2017, aktuálny stav úver ku dňu 31. 8. 2019 a zmluvu o úvere lepšia splátka zo dňa 31. 12. 2014.

4. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal dňa 9. 10. 2019 platobný rozkaz, sp. zn. 2Up/1206/2019, voči ktorému žalovaná včas podala odpor, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní zrušil.

5. V odpore žalovaná navrhla, aby súd žalobu zamietol alebo určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31. 12. 2014, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanou je bezúročný a bez poplatkov, priznal jej oslobodenie od súdneho poplatku a náhradu trov konania nepriznal žiadnej strane. Žalovaná uviedla, že nárok žalobkyne neuznáva čo do dôvodu a výšky. Namietala, že zmluva je nejasná, zavádzajúca a neprehľadná, nakoľko:

(i) ak bola výška úveru 17.450,- eur, celková čiastka k splateniu 29.775,35 eura, pri výške mesačnej splátky 269,80 eura a počtom mesačných splátok 120, potom $269,80 \text{ eura} \times 120 = 32.376,- \text{ eur}$ a pri nákladoch spojených s poistením 20,80 eura je výsledná suma 29.880,- eur, teda poistenie 2.496,- eur, rozhodne nie celková čiastka k splateniu úveru 29.775,35 eura. Žalovaná na zmluvu zaplatila od 20. 1. 2015 do 20. 5. 2017 podľa aktuálneho stavu úveru ku dňu 31. 8. 2019 sumu 6.593,57 eura a nie ako žalobkyňa uvádza 2.290,48 eura,

(ii) v zmluve nie je uvedená percentuálna sadzba poistenia a nie je rozobraté čo je odplata a v akej výške či percentách a z čoho sa skladá, celková čiastka na zaplatenie teda vôbec nezodpovedá zmluve,

(iii) v úverovej zmluve sú uvádzané neprijateľné podmienky ako je bod 2.2, 2.6, 2.7, 2.11, 2.16, 2.17; v návrhu žalobkyne nie je rozpísaný súčet zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania,

(iv) žalovaná vzniesla námietku premičania a uviedla, že dňa 10. 3. 2017 kontaktovala žalobkyňu prostredníctvom svojho zástupcu pre komplexné riešenie dlhov, a to spoločnosti Zastavdluhy bez odpovede žalobkyne. Z toho jasne vyplýva, že už pred týmto dňom zosplatnenia 24. 7. 2017 bola dlžníkom žalobkyne a žalobkyňa mohla nárokovať svoje požiadavky formou platobného rozkazu a nie až teraz, od prvého nároku žalobkyne,

(v) nie je pravda, že by ju žalobkyňa vyzvala listom na zaplatenie dlhu, žalovaná nič neprevzala a dodala, že pokiaľ žalobkyňa tvrdí opak, má to preukázať ňou podpísanými doručenkami, nakoľko výpisy podania z poštového hárku ešte nepreukazujú doručenie do vlastných rúk; zároveň žalovaná uviedla, že jej nikdy nebolo doručené vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky,

(vi) žalobkyňa nepreukázala, že by platne odstúpila od zmluvy a že by nastali účinky odstúpenia, že bolo odstúpenie či zánik zmluvy doručené žalovanej,

(vii) v zmluve nie je uvedené, či úroková sadzba je denná, týždenná, mesačná alebo ročná, splácanie úveru a úroku, ktoré zahŕňajú istinu a úrok k nevie k akému dňu nasledujúceho mesiaca počas celej lehoty splatnosti úveru, nie je podrobne špecifikované splácanie úveru úroku, v akej výške a dobe splatnosti; v zmluve nie sú uvedené konkrétne termíny splatnosti mesačnej splátky jednotlivo po mesiacoch,

(viii) termín „RPMN“ a doba od do, výška RPMN vo forme splácania úveru je uvedená iná a priemerná hodnota RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy je taktiež iná, zavádzajúca a nepreskúmateľná,

(ix) v zmluve absentujú náležitosti, ako sú počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom a úver by sa mal považovať za bezúročný a bez poplatkov.

6. Žalovaná ďalej namietala, že zmluvná pokuta je neprimeraná a pre rozpor s dobrými mravmi neplatná. Žalobkyňa ju nikdy písomne nevyzvala na úhradu zmluvnej pokuty. Zdôraznila, že spoločnosti a banky poskytujúce úvery majú jednoznačnú povinnosť preverovať spotrebiteľa schopnosť splatiť úver. Žalovaná v závere uviedla, že jej príjem predstavuje 540,- eur (starobný dôchodca), výdaje SIPO 80,-

eur, nájom 160,- eur, ostatné 100,- eur a mimo žalobkyne má ďalších 2 veriteľov o 5 pohľadávkach, celkové dlhy žalovanej činia 28.500,- eur. Žalovaná je vdova. Vzhľadom na jej názor o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy, navrhla uzavretie zmluvy a doplatenie adekvátneho zvyšku istiny v splátkach vo výške 100,- eur mesačne.

7. K odporu žalovaná pripojila oznámenie spoločnosti Zastavdluhy s. r. o. o zastupovaní klienta na základe splnomocnenia a návrh riešenia klientovej súčasnej vážnej osobnej situácie zo dňa 10. 3. 2017, opätovný návrh riešenia klientovej situácie a stanovisko spoločnosti Zastavdluhy s. r. o. zo dňa 2. 3. 2018, opätovný návrh riešenia a možnosti splácania klienta zo dňa 26. 7. 2019 a podacie hárky.

8. Žalobkyňa následne navrhla pokračovať v konaní na príslušnom súde, preto bola vec postúpená tunajšiemu súdu. Vo vyjadrení k odporu žalobkyňa uviedla, že legislatíva Slovenskej republiky neustanovuje povinnosť zasielať všetky zásielky s doručenkou. Princíp založený na preukázaní dôjdenia zásielky adresátovi odosielateľom by bol kontraproduktívny a značne by zasahoval do práva uplatnenia si nároku žalobkyne, a to bez ohľadu na charakter právneho titulu. Odosielateľ, v uvedenom prípade žalobkyňa, poskytla dostatok dôkazov preukazujúcich splnenie si oznamovacej a vyzývacej povinnosti. Žalobkyňa mala za to, že bola splnená podmienka dôjdenia právneho úkonu žalovanej. RPMN úveru v zmluve je uvedená jasne, a to v časti 2. ako RPMN banky. Žalobkyňa okrem uvedeného uvádza v zmluve aj výšku priemernej RPMN na trhu v súlade s požiadavkami zákona č. 129/2010 Z. z. Z bodu 2. zmluvy je zrejmé, že výška anuitnej splátky je 249,- eur. V tej istej časti zmluvy je uvedená výška poistného, avšak výšku poistného si môže spotrebiteľ overiť aj v sadzobníku poplatkov, s ktorým mala možnosť sa oboznámiť, čo vyplýva z bodu 2.8. Ďalej uviedla, že interný systém jej neumožňoval dohodnúť so žalovanou mesačné splátky v sume na desatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor. Predmetné zaokrúhlenie potom spôsobilo, že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Csp/201/2017. Žalobkyňa nerozumie ako žalovaná, ktorá si vie vyvodit' na jednej strane výšku anuitnej splátky, na strane druhej nedokáže zo zmluvy vyčítať obdobie zmluvného úroku, ktoré je v zmluve v bode 2.1 výslovne uvedené skratkou p.a. - per annum a tiež nedokáže spracovať údaje typu RPMN banky a priemerná RPMN na trhu. Otázka náležitosti rozdelenia splátky na istinu, úroky a poplatky je prejudikovaná v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. 2. 201, sp. zn. 3Cdo 146/2017. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky spôsobuje neplatnosť tejto podmienky, nie celej zmluvy.

9. V duplike žalovaná ďalej uviedla, že súd by mal zmluvu ohľadom dohodnutej odmeny a náhrady nákladov za poskytnutie úveru hodnotiť ako neprimeranú a neprijateľnú podmienku. Keďže žalovanej bola poskytnutá suma 17.450,- eur, pričom žalovaná zaplatila 6.593.57 eura, súd by mal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni iba sumu 10.856,43 eura a nie sumu 15.947,19 eura. V prevyšujúcej časti by mal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Náhrada nákladov za poskytnutie úveru je neprimeranou podmienkou, pretože odmena za poskytnutie úveru je vzhľadom k výške úveru neprimeraná. Zároveň žalovaná uviedla, že v zmluve absentujú ďalšie podstatné náležitosti, a to doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Súd by mal žalobkyni priznať iba úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej nezaplátenej splátky poníženej o úroky a poplatky. Podľa vyjadrenia žalovanej žalobkyňa nepostupovala zodpovedne a obozretne, keď jej úver poskytla. Zákon o spotrebiteľskom úvere uvádza, že veriteľ má poskytnúť úver len vtedy, ak s odbornou starostlivosťou dostatočne posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať, inak sú zmluvy neplatné. Banka si pri poskytovaní neoverila údaj o mesačnom príjme minimálne potvrdením od zamestnávateľa dlžníka. Banka sa uspokojila s jej tvrdením o príjmoch a výdajoch, preto je zmluva neplatná. Keby si žalobkyňa overila ďalšie jej pôžičky, ktorých splátky výrazne prevyšovali jej príjmy, muselo by jej byť jasné, že nebude žalovaná schopná úver platiť. K doručovaniu žalovaná uviedla, že žalobkyňa nijako nepreukázala, že výzvy jej boli skutočne zaslané, vrátane oznámenia o zosplatnení úveru či oznámenia pred podaním žaloby na súd. Nepredložením dôkazu o odoslaní výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti. Náhradné doručenie predpokladá splnenie podmienky, že adresát sa zdržuje v mieste doručenia. Žalovaná si zásielky v odbernej lehote do vlastných rúk neprevzala. Pokus o opakované doručenie vykonaný nebol. Všeobecné podmienky žalobkyne, sadzobník poplatkov jej žalobkyňou neboli odovzdané vôbec, preto nevie, či sa ich datovanie viaže k dátumu poskytnutia úveru. K RPMN uviedla, že zmluva obsahuje jej nesprávnu výšku. Tvrdenie žalobkyne o tom, že úrok sa nezapočítava do RPMN je zavádzajúce. Vzhľadom na to, že žalovaný (žalovaná mala na mysli zrejme veriteľa, pozn.

súdu) do zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol nesprávnu výšku RPMN s priemernou hodnotou RPMN na trhu 11,25 %, RPMN banky 12,57 %, výškou úrokovej sadzby 11,90 % p.a., odplata za poskytnutie úveru nie je uvedená, vrátane najvyššej prípustnej hodnoty odplaty, neuvedenú celkovú RPMN a fixnou úrokovou sadzbu, pričom úrok nezahrnul do RPMN, v zmluve je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale je potrebné uviesť všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v zmluve tento údaj chýba. Preto sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Táto okolnosť podľa vyjadrenia žalovanej spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa, preto je potrebné hodnotiť zmluvu ako neprijateľnú a absolútne neplatnú.

10. Žalobkyňa v ďalšom vyjadrení uviedla, že najvyššia prípustná výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa vypočítava zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi ako dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov. Pre 3. štvrtrok roku 2014 (aktuálne v čase uzavretia zmluvy) bola zistená hodnota váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov za obdobné typy spotrebiteľských úverov s rovnakou dobou splatnosti 11,25 %. Dvojnásobok tejto hodnoty predstavuje až 22,50 %. Žalobkyňa pri určení výšky úrokov z úveru postupovala v intenciách zákona a dobrých mravov. Výška úrokov ročne 11,90 % je v zákonnom limite. Žalobkyňa žalovanú nenútila, aby uzatvorila zmluvu u nej. O výške ročnej úrokovej miery žalovanú informovala pred uzavretím zmluvy, pričom zo zmluvy žalovaná videla, že náklady budú vyššie ako priemer na trhu. Úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá riadne a platne a jej výška neodporuje dobrým mravom. Argumenty žalovanej žalobkyňa považuje za nedôvodné. Najprv žalovaná konštatuje, že zmluva by mala byť bezúročná a bez poplatkov a následne namieta jej platnosť. Žalobkyňa riadne skúmala bonitu žalovanej. K doučovaniu listín žalobkyňa poukázala na viaceré rozhodnutia, napr. uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/216/2018 z 9. 10. 2018. Rovnako poukázala na znenie Všeobecných obchodných podmienok účinných v čase uzavretia zmluvy, kde je uvedené, kedy sa považuje zásielka za doručení. Predpoklady výpočtu vyplývajú zo vzorca výpočtu RPMN uvedeného v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a tieto predpoklady zmluva obsahuje v článku 2. Okrem toho zmluva obsahuje aj dátum 1. splátky 20. 1. 2015. Žalovaná uviedla, že žalobkyňa údajne tvrdí, že výška úrokovej sadzby nie je predpokladom RPMN, pričom ako k uvedenému dospela, neuviedla. A rovnako neuviedla, ktorý predpoklad podľa nej v zmluve absentuje. Pre overenie správnosti výšky RPMN žalobkyňa predložila výpočet interaktívnou kalkulačkou. Rozdiel medzi údajom 12,57 % uvedeným zmluve o úvere a 12,53 % vypočítaným informatívnou kalkulačkou považuje žalobkyňa za pochopiteľnú odchýlku. Žalovaná neuviedla, aká by mala byť správna výška RPMN, ale namieta len jej správnosť. Pri výpočte RPMN a celkových nákladov nebola zohľadnená suma poistenia vo výške 20,80 eura mesačne, nakoľko poistenie uzatvorila žalovaná dobrovoľne. Z toho vyplýva, že výška anuitnej splátky bola 249,- eur. K informačnej povinnosti žalobkyňa uviedla, že klient, teda žalovaná, svojím podpisom potvrdila, že bola oboznámená a súhlasila so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami a ďalšími podmienkami.

11. Podaním zo dňa 28. 4. 2020 žalobkyňa predložila „reporty zo SRBI, EOS KSI a Sociálnej poisťovne“ a uviedla, že pred uzavretím zmluvy posúdila schopnosť žalovanej splácať poskytnuté peňažné prostriedky nasledovne: príjem žiadateľky bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne, pričom banka sa dopytovala na 90 % jej deklarovaneho príjmu - podľa vtedy nastavených pravidiel bol príjem potvrdený a banka žiadateľke akceptovala deklarováný príjem vo výške 400,- eur. Druh dôchodku bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne, overenie výšky dôchodku bolo vykonané na základe vizuálnej kontroly výmeru o dôchodku. Banka žiadateľke akceptovala dôchodok vo výške 522,- eur. Výdavky žiadateľky boli overené dopytom do úverového registra, podľa dát z EOS KSI nemala žiadateľka v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy. Uvádzala rodinný stav vdova a žiadne vyživované deti. Finančná analýza platná v tom čase bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 17.450,- eur.

12. Dňa 30. 12. 2020 bolo súdu doručené elektronické podanie žalobkyne, ktorým pôvodná žalobkyňa navrhla zmenu subjektu na strane žalobkyne v dôsledku postúpenia predmetnej pohľadávky na spoločnosť R Collectors s. r. o., IČO: 50 094 297, so sídlom Dvořákovo nábregie 8/A, 811 02 Bratislava, ktorá spoločnosť s týmto procesným návrhom súhlasila.

13. Žalovaná dňa 12. 1. 2021 doručila súdu podanie označené ako „sťažnosť proti postúpeniu pohľadávky v konaní,“ v ktorom uviedla, že dňa 5. 1. 2021 prevzala oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky z 15. 12. 2020, v ktorom jej žalobkyňa oznamuje, že dňa 16. 10. 2020 postúpila pohľadávku ako postupca postupníkovi, a to spoločnosti R Collectors s. r. o. Mala za to, že žalobkyňa či nadobúdateľ mali oznámiť postúpenie bezodkladne, teda v októbri 2020 a nie až v decembri 2020. Žalovaná namietala, že v zmluve nie je uvedená možnosť postúpenia pohľadávky na iný subjekt a podmienky tohto postúpenia a súd by sa mal zaoberať otázkou aktívnej legitímácie, teda či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a postupníkom. Sporným podľa vyjadrenia žalovanej ostáva preukázanie aspoň zaslania písomnej výzvy bankou žalovanej, čo v konaní žalobkyňa nepreukázala. V zmysle možného tvrdenia žalobkyne, že za výzvy možno považovať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru bankou, žalovaná konštatovala, že nebola splnená podmienka nepretržitého omeškania po dobu viac ako 90 dní v zmysle zákona o bankách a zároveň, že ide o neplatný právny úkon podľa § 39 OZ pre rozpor s § 53 ods. 8 OZ v spojení s § 565 OZ. Žalobkyňa podľa vyjadrenia žalovanej nepreukázala splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatnej pohľadávky, zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná a banka zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobkyňu pre neplatosť zmluvy neprešla. Žalobkyňa tiež nepreukázala, že by žalovaná udelila banke platný súhlas s postúpením pohľadávky na iný nebankový subjekt a navrhla, aby súd zmenu účastníkov konania na strane žalobkyne nepripustil.

14. O procesnom návrhu rozhodol tunajší súd uznesením zo dňa 22. 4. 2021, č. k. 11Csp/2/2020-124, keď týmto uznesením zmenu subjektu na strane žalobkyne pripustil tak, že namiesto pôvodnej žalobkyne do konania vstúpila nová žalobkyňa - spoločnosť R Collectors s. r. o., IČO: 50 094 297, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, s ktorou spoločnosťou súd následne v konaní konal ako so žalobkyňou. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 4. 3. 2022.

15. Voči tomuto uzneseniu podala žalovaná sťažnosť, v ktorom namietala, že žalobkyňa doklad o zaslani alebo doručení oznámenia banky či postupcu o postúpení žalovanej v konaní nepredložila a nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanej na žalobkyňu.

16. Uznesením zo dňa 10. 2. 2022, č. k. 11Csp/2/2020-147, súd sťažnosť žalovanej proti uzneseniu, č. k. 11Csp/2/2020-124 zo dňa 14. 6. 2021, zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 4. 3. 2022.

17. Na pojednávanie nariadené na deň 29. 6. 2022 sa dostavil právny zástupca žalobkyne, nedostavila sa žalovaná, ktorá mala predvolanie na pojednávanie vykázané podľa § 111 ods. 3 CSP dňa 31. 5. 2022. Žalovaná svoju neprítomnosť do začiatku pojednávania neospravedlnila a ani nežiadala o odročenie pojednávania. Súd v súlade s § 180 CSP vec prejednal v neprítomnosti žalovanej a pojednávanie odročil na termín 10. 10. 2022, na ktorý žalovanú opätovne predvolal s tým, že žalobkyňa mala možnosť vyjadriť sa k sporným skutkovým tvrdeniam a predložiť ďalšie listinné dôkazy.

18. Dňa 20. 7. 2022 bolo súdu doručené podanie žalobkyne, v ktorom žalobkyňa rozpísala zaplatené splátky žalovanou tak, že je z nich zrejماً výška splátky a ako boli započítané na poplatky, úroky a istinu. Žalobkyňa uviedla, že žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou k 20. 3. 2017. Ohľadom námietok doručovania upozornenia pred zosplatením a výzvy o zosplatení, potvrdila, že tvrdenie žalovanej o neprevzatí upozornenia je pravdivé, nakoľko v odovzdanej spisovej dokumentácii žalobkyňa obdržala od právneho predchodcu obálku s prečastou doručovateľa, z ktorej vyplýva, že žalovaná si zásielku neprevzala v odbernej lehote. Ohľadom doručovania zosplätajúcej výzvy žalobkyňa predložila doručenkú podpísanú žalovanou, z ktorej žalobkyňa vyvodila záver, že žalovaná výzvu prevzala 4. 8. 2017. Žalobkyňa mala za to, že nielenže preukázala odoslanie výzvy a upozornenie zo strany právneho predchodcu, ale aj skutočnosť, že sa predmetné listiny dostali do dispozičnej sféry žalovanej. Žalobkyňa teda preukázala platnosť zosplatenia, ale aj platnosť postúpenia pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobkyne na žalobkyňu, pretože upozornenie pred zosplatením je zároveň listinou, ktorou právny predchodca žalobkyne naplnil podmienky pre platné postúpenie pohľadávky určené zákonom o bankách. Právny poriadok Slovenskej republiky v žiadnom ustanovení nevyžaduje, a teda ani zákon o bankách nepredpokladá, aby bol dlžník explicitne listom veriteľa oboznamovaný s právom na postúpenie pohľadávky. Toto právo vyplýva priamo zo zákona o bankách a oboznamovanie klienta s ním nie je povinnosťou veriteľa. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Cdo/26/2017. K RPMN a celkovej čiastke úveru, žalobkyňa uviedla,

že nesprávnosť celkovej čiastky žalovaná namietala z dôvodu nesúlady v prípade súčinu splátok s počtom splátok, pričom žalovaná nerozlišuje výšku splátky úveru a výšku anuitnej splátky. V závere žalobkyňa uviedla, že žalovaná doposiaľ neuhradila ani len čistú istinu úveru, nakoľko zo 17.450,- eur uhradila súhrnne len 7.162,73 eura, teda ani len v rozsahu 1/2 čistej istiny, zostáva jej uhradiť minimálne 10.287,27 eura. Žalobkyňa uviedla, že nesúhlasí s prípadným rozhodnutím o uložení povinnosti splatiť dlh formou pravidelných mesačných splátok. Dôvodila tým, že žalovaná si preukázateľne prevzala zosplátnujúcu výzvu a najneskôr od 4. 8. 2017 mohla tento svoj dlh postupne splácať, avšak žalovaná len opakovane žiadala splátkové kalendáre bez preukázania skutočnej vôle tento dlh splatiť aspoň z časti. S ohľadom na doterajší prístup žalovanej a jej vyjadrenia, žalobkyňa nemá dôveru v skutočnú vôľu žalovanej dlh splatiť. Žalobkyňa predložila oznámenie o postúpení pohľadávok, elektronické podacie hárky, sledovanie zásielky - Slovenská pošta a doručienky.

19. Žalovaná následne v podaní doručenom súdu 22. 8. 2022 nad rámec uvedeného namietla, že ak znel úver na sumu 17.450,- s poplatkom za poskytnutie úveru, tento si právny predchodca žalobkyne sám samovoľne strnul z poskytnutého úveru, nedostala plnú deklarovanú čiastku. K poplatkom dodala, že nie sú zakotvené v zmluve hlavnej a právny predchodca žalobkyne jej nepredal VOP či sadzobník, ktorý ani nepodpisovala. Nevie, na akom základe žalobkyňa započítala z jej splátok vo výške 7.162,73 eura na poplatky sumu 691,45 eura. Zároveň odmietla, že cenník je výsledkom dohody zmluvných strán. Len formulácia, že je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nerobí z neho riadne zmluvné dojednanie. Ďalej uviedla, že nemôže súhlasiť s tvrdením žalobkyne, že sa dostala do omeškania so splátkou splatnou k 20. 3. 2017 a že je vylúčené to, aby bol nárok premičaný. Čo sa týka mimoriadnej splatnosti, uviedla, že na tento úkon nemala žalobkyňa oprávnenie a urobila ho úmyselne v rozpore so znením zmluvy. V zmluve sa o tomto práve o nezaplatení splátky výslovné dohody nenachádzajú. K predčasnemu zosplateniu úveru nedošlo v súlade s Obchodnými podmienkami, nakoľko tieto neboli súčasťou zmluvy. K predčasnemu zosplateniu nemohlo dôjsť ani v súlade s úverovou zmluvou, pretože možnosť a právo žalobkyne vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru a požadovať okamžité jednorazové splatenie celého zostatku úveru v zmysle § 565 OZ v úverovej zmluve dojednané nebolo. Aj keby žalobkyňa zaslala žalovanej upomienku, resp. výzvu na úhradu omeškaných splátok, bola povinná dodržať 15 dňovú lehotu na možnosť vyhlásiť predčasné zosplatenie úveru. Žalovaná ďalej zotrvala na tvrdení, že jej nikdy nebola doručená výzva pred zosplatením ani výzva banky uvažujúcej o postúpení pohľadávky. Mala za to, že žalobkyňa doposiaľ nepreukázala žiadne doručienky o doručení upomienky alebo výzvy. Podľa žalovanej nepodpísaná výzva bez dokladu o tom, že jej bola zaslaná, neobstoí. Zmluvné podmienky sú podľa vyjadrenia žalovanej neprijateľné, spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, čo je v rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa vyjadrenia žalovanej má veriteľ právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu. Žalovaná ako prílohu pripojila list - vyjadrenie k listu zo dňa 9. 3. 2022, list - vyjadrenie k listu zo dňa 13. 5. 2022, list - vyjadrenie k listu zo dňa 17. 8. 2020 a 28. 8. 2020, doručenkú a žiadosť o úhradu dlhu.

20. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, pričom zistil tento skutkový a právny stav.

21. Právny predchodca žalobkyne dňa 31. 12. 2014 uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere (lepšia splátka) č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 17.450,- eur s uvedením počtu mesačných splátok 120, dátumu konečnej splatnosti úveru 20. 12. 2024, výšky mesačnej splátky 269,80 eura, náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver 20,80 eura, výšky úrokovej sadzby 11,90 %, RPMN banky 12,57 %, priemernej hodnoty RPMN na trhu 11,25 %, celkovej čiastky úveru 29.775,35 eura, dátumu prvej splátky 20. 1. 2015 a termínov splatnosti splátok úveru vždy k 20. dňu v mesiaci. Zo znenia časti 2.1 zmluvy vyplýva, že dlžník vyhlasuje, že spĺňa podmienky na vznik poistenia schopnosti splácať úver vo zvolenom súbore poistenia. V časti označenia dlžníka je uvedená adresa trvalého bydliska D. XXXX/XX, XXX XX Q..

22. V bode 2.2 zmluvy sú uvedené poplatky súvisiace s poskytnutím úveru, a to zmena zmluvných podmienok na žiadosť klienta, poplatky za 1. a 2. upomienku pri omeškaní splátky, upozornenie pred výzvou na splatenie úveru, výzvu na splatenie úveru, ako aj poplatok za vyhotovenie mimoriadneho výpisu z úverového účtu.

23. V bode 2.3 zmluvy je uvedené, že banka poskytla úver predovšetkým na splatenie predchádzajúcich záväzkov. Dlžník je povinný záväzok splatiť v súlade s podmienkami uvedenými v tejto zmluve a v Obchodných podmienkach pre spotrebiteľské úvery, v opačnom prípade je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celého úveru poskytnutého v zmysle zmluvy vrátane príslušenstva. Zmluvou vzniká banke záväzok poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, za splnenia podmienok stanovených bankou do výšky uvedenej v zmluve.

24. Podľa bodu 2.8 zmluvy, právne vzťahy neupravené zmluvou o úvere sa riadia OP, VOP, Reklamačným poriadkom, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere a právnym poriadkom SR. Dlžník sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka, ktorý obdržal pred podpisom zmluvy o úvere. Dlžník svojím podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi.

25. Podľa bodu 2.11 zmluvy, poistenie schopnosti splácať úver sa riadi ustanoveniami poistnej zmluvy č. 200801 (poistná zmluva), ktorú uzavrela Poistovňa Poštovej banky, a. s. a banka a Všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver, ktoré sú súčasťou poistnej zmluvy. Vo vzťahu k zvolenému poisteniu dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil a vyjadruje súhlas s poistnou zmluvou a všeobecnými poistnými podmienkami a súhlasí so spracovaním svojich osobných údajov, údajov o zdravotnom stave a údajov súvisiacich s poskytnutým úverom, ku ktorému je zriadené poistenie na účely zvoleného poistenia poisťovňou v rozsahu a na účel uvedený v poistnej zmluve a vo všeobecných poistných podmienkach, po dobu nevyhnutne potrebnú na zabezpečenie práva a povinností vyplývajúcich z poistenia.

26. V bode 2.13 zmluvy, klient v prípade voľby poistenia podpisom tejto zmluvy vyhlasuje, že mu boli jasne a zrozumiteľnou formou vysvetlené vlastnosti sprostredkovanej finančnej služby a že bol riadne informovaný zo strany banky v súlade so zákonom č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a zároveň dobrovoľne vyhlasuje, že sprostredkovanú finančnú službu poistenie si bral slobodne a bez nátlaku na základe svojich potrieb a požiadaviek zodpovedá jeho finančnej situácii. Zároveň vyhlasuje, že sa oboznámil s dokumentom Informácia o finančnom sprostredkovaní - poistenie schopnosti splácať úver.

27. Predžalobnou výzvou zo dňa 26. 8. 2019 právny predchodca žalobkyne vyzval žalovanú na úhradu dlhu v sume 21.295,71 eura vyplývajúci z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31. 12. 2014 s tým, že ak nedôjde k úhrade dlhu do 4. 9. 2019 banka podá na príslušný súd návrh na vydanie platobného rozkazu. Podľa elektronického podacieho hárku bola výzva daná na poštovú prepravu dňa 26. 8. 2019.

28. Právny predchodca žalobkyne výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 26. 6. 2017 upozornil žalovanú, že ku dňu 26. 6. 2017 je pohľadávka banky zo zmluvy viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.008,43 eura a vyzval ju na jej úhradu v lehote 15 dní od doručenia. Súčasne bola žalovaná upozornená na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Predmetná výzva mala byť žalovanej zaslaná dňa 27. 6. 2017, čo je zrejmé z elektronického podacieho hárku EPH099860095 na adresu B. X, M. R..

29. Na č. I. 191 sa nachádza iba druhá strana obálky, z ktorej vyplýva, že dňa 18. 7. 2017 bola zásielka vrátená odosielateľovi ako neprevzatá v odbernej lehote.

30. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24. 7. 2017 právny predchodca žalobkyne oznámil žalovanej zosplatnenie celého úveru ku dňu 24. 7. 2017 a vyzval ju na jeho úhradu. Dlžná suma predstavovala 15.947,19 eura. Predmetná výzva bola žalovanej doručená dňa 4. 8. 2017 (č. I. 5 a 191 rub).

31. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31. 8. 2019 a z vyjadrenia žalobkyne vyplýva, že žalovaná za obdobie od 20. 1. 2015 do 20. 3. 2017 zaplatila na úver sumu 7.162,73 eura, z toho na poplatky bolo započítané 691,45 eura, na úroky 4.201,15 eura a na istinu 2.270,13 eura.

32. Podaním, doručeným súdu dňa 28. 4. 2020 žalobkyňa predložila listiny preukazujúce skúmanie schopnosti žalovanej predmetný úver splácať.

33. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ,“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

34. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ,“) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

35. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

36. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

37. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

38. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

39. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

40. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.“), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

42. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

43. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

44. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

45. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

46. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“)

spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

47. Podľa § 2 písm. d), g) až j) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie:

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

48. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

49. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

50. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

51. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

52. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

53. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

54. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

55. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

56. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, účinného od 5. 12. 2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

57. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, účinného od 5. 12. 2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

58. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému

59. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16. 10. 2020; ďalej len zákon o bankách), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

60. Súd právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou, ktorý je predmetom tohto konania a ktorý je založený zmluvou, posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnemu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. Súd pri názore o správnosti aplikácie zákona č. 129/2010 Z. z. vychádzal zo skutočnosti, že právny predchodca žalobkyne mal v čase uzavretia zmluvy postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaná uzavrela zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a

teda má v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva je tak v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj v zmysle § 52 ods. 1 OZ zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce OZ a v zákone č. 129/2010 Z. z. je vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu.

61. Žalovaná úver čerpala, riadne a včas ho nesplácala, a preto mala banka ako pôvodný veriteľ žalovanej poskytnutý úver listom zo dňa 24. 7. 2017 k tomuto dňu zosplatiť. Súd však dospel k záveru, že nedošlo k zosplatneniu úveru v súlade so zákonnými ustanoveniami § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, keďže nemal za preukázané, že žalovaná bola pred zosplatnením úveru riadne upozornená na možnosť zosplatnenia úveru, a to v lehote nie kratšej ako 15 dní. Uvedené v konaní namietala aj žalovaná.

62. Žalobkyňa súdu predložila výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 26. 6. 2017 a elektronický podací hárok EPH099860095, z ktorého vyplýva, že výzva bola podaná na poštovú prepravu dňa 27. 6. 2017 s adresou B. X, M. R.. Žalovaná počas celého konania namietala nedoručenie výzvy pred zosplatnením a mala za to, že je na žalobkyni, aby preukázala skutočné zaslanie a doručenie výzvy pred zosplatnením žalovanej. Žalobkyňa následne podaním zo dňa 20. 7. 2022 predložila druhú stranu obálky, preukazujúc doručenie výzvy pred zosplatnením, z ktorej však nevyplýva kto je odosielateľom a kto adresátom, je z nej iba zrejmé, že nejaká zásielka bola vrátená späť dňa 18. 7. 2017 ako neprevzatá v odbernej lehote. Žalovaná napriek tomu, doručenie výzvy pred zosplatnením naďalej popierala, v dôsledku čoho súd nemohol vychádzať z toho, že skutkové tvrdenie žalobkyne o doručení výzvy, resp. jej neprevzatí v odbernej lehote je nesporné. Súd navyš nemal preukázané ani odoslanie výzvy na správnu adresu žalovanej, keďže veriteľ mal prioritne odosielať výzvu na adresu trvalého bydliska žalovanej D. XXXX/XX, Q., uvedenú v zmluve. Nakoľko veriteľ nedoručoval zásielku žalovanej na správnu adresu, nemohol v danom prípade ani uplatniť fikciu doručenia a zásielku považovať za doručenú. Súd tak konštatuje, že nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

63. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoCsp/18/2021 zo dňa 30. 6. 2021, podľa ktorého: „Ako vyplýva z konštantnej judikatúry všeobecných súdov, podací hárok preukazuje iba skutočnosť, že určitá zásielka bola odovzdaná na prepravu, nie je však dôkazom o tom, že prepravca ju skutočne doručil do dispozície adresáta. Inak povedané, odovzdanie listovej zásielky na prepravu nie je dôkazom o tom, že táto listová zásielka bola reálne doručená do schránky adresáta, resp. že mu bola k dispozícii na vyzdvihnutie na príslušnej pošte. Zároveň všeobecné údaje o zásielke uvedené v podaciach hárkoch predložených žalobcom nevytvádzajú nič o obsahu podanej zásielky, teda nepreukazujú tvrdenie, že išlo o doručenie zásielok obsahujúcich oznámenie o zosplatnení úveru, resp. výzvu na zaplatenie zosplatneného úveru. Záver, že podací hárok nie je dôkazom o doručení zásielky do dispozičnej sféry adresáta pritom vyplýva už z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2Obo/3/2008 zo dňa 2. 4. 2008, kedy Najvyšší súd SR uviedol, že podací lístok o podaní doporučenej zásielky je len dôkazom o tom, že žalovaný žalobcovi zaslal listovú zásielku, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky, ani jej doručenie. Zhodne rozhodol Ústavný súd v rozhodnutí I ÚS 174/09 zo dňa 24. 6. 2009, kedy dospel k záveru, že sporová strana sa dostala do dôkaznej núdze, keď predložila ako dôkaz doručenia určitého oznámenia iba samotný podací lístok bez špecifického označenia obsahu zasielanej zásielky. Ustanovenie § 45 ods. 1 OZ, ktorého sa domáhal žalobca v odvolaní všeobecným spôsobom upravuje, že prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Tým, že určitá zásielka adresátovi dôjde, sa rozumie skutočnosť, že dôjde do jeho dispozičnej sféry, teda že adresát má možnosť sa s obsahom tejto zásielky oboznámiť už bez ohľadu nato, či ju prevezme alebo nie, resp. či si ju vyberie zo svojej poštovej schránky a skutočne ju prečíta alebo neprečíta. Podstatné je, aby sa dostala do jeho dispozičnej sféry, a aby mal možnosť sa s jej obsahom oboznámiť. Preukázanie skutočnosti, že určitá zásielka bola podaná na pošte, teda bola odovzdaná poštovému prepravcovi však nie je dôkazom o tom, že táto zásielka bola skutočne odovzdaná do sféry adresáta, je dôkazom o tom, že bola odovzdaná do sféry poštového prepravcu.“

64. V predmetnej veci žalobkyňa nepreukázala dodržanie postupu podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keď nepreukázala doručenie upozornenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia tohto práva podľa § 53 ods. 9 OZ. Odovzdanie listovej zásielky na poštovú prepravu nie je dôkazom o tom, že listová zásielka bola reálne žalovanej doručená alebo bola daná k dispozícii na vyzdvihnutie na pošte. Zároveň údaje o zásielke v konkrétnom uvedené v podacom hárku predloženom žalobcom nevypovedajú nič o obsahu podanej zásielky, teda nepreukazujú tvrdenie, že išlo o doručenie zásielky obsahujúcej výzvu pred zosplatnením úveru. Čo sa týka druhej strany obálky, na ktorej je vyznačené, že zásielka bola vrátená späť 18. 7. 2017 z dôvodu jej neprevzatia v odbernej lehote, súd poukazuje na to, že z tejto nie je zrejmé kto odosiela zásielku, komu a na akú adresu bola doručovaná, teda nemožno konštatovať, že to bola práve žalovaná, ktorá si zásielku neprevzala v odbernej lehote. Pokiaľ žalobkyňa chcela preukázať doručenie, resp. neprevzatie výzvy pred zosplatnením žalovanou, mala o tom predložiť taký dôkaz, ktorý by nad všetku pochybnosť preukazoval doručovanie tejto výzvy žalovanej na správnu adresu uvedenú v zmluve. V zmluve o úvere zo dňa 31. 12. 2014 bola uvedená adresa trvalého bydliska žalovanej D. XXXX/XX, Q.. Výzva pred zosplatnením ako aj výzva na úhradu dlžnej sumy boli žalovanej doručované na adresu B. X, M. R., pričom žalobkyňa ani netvrdila, z akého dôvodu doručovala výzvy na túto adresu.

65. Pokiaľ žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 23. 4. 2020 poukazovala na znenie všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých sa považuje zásielka za doručenú: „Pri doručovaní písomností v poštovom styku sa písomnosti považujú za doručené v tuzemsku tretí deň a v cudzine siedmy deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obyčajnej listovej zásielky,“ znenie týchto všeobecných obchodných podmienok nepredložila, avšak ani ich prípadné predloženie by nebolo spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie súdu.

66. Na základe uvedeného súd skúmal aktívnu legitímáciu žalobkyne, nakoľko skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je súčasťou každého súdneho konania, pričom ju súd skúma vždy, t.j. aj bez návrhu (aj keď ju žiadny z účastníkov nenamieta). V tejto súvislosti súd odkazuje na závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 6. 2010 sp. zn. 2Cdo/205/2009, pričom zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby.

67. Súd je tak oprávnený ex offo skúmať aktívnu legitímáciu žalobcu. Súd pritom zdôrazňuje, že pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok a zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu nemožno vyvodzovať právne účinky, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu v zmysle čl. 8 CSP (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.06.2019 sp. zn. I. ÚS 246/2019).

68. Žalobkyňa svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje od zmluvy o postúpení pohľadávky a od výzvy na úhradu dlžnej sumy (predčasné zosplatnenie úveru) zo dňa 24. 7. 2017. V danom prípade ide o sporové konanie, a preto strana sporu tak musí uniesť bremeno tvrdení a skutočností, ktoré môžu privodiť jej úspech v spore, a toto bremeno tiež preukázať. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 132 ods. 1 určuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť strany označiť dôkazy na svoje tvrdenia a z tohto vyplýva, že na strane sporu leží iniciatíva pri zabezpečovaní dôkazov. Strana pokiaľ neoznačila a nepredložila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, tak nesie nepriaznivé dôsledky, ktoré môžu spočívať v tom, že súd rozhodne len na základe vykonaných dôkazov a zo skutkového stavu, ktorý bol takto zistený, pričom takýto následok postihuje aj tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, no po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon tak určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu závisle od konania, pokiaľ je daný výsledok vykonaného dokazovania.

69. Z uvedených skutočností tak vyplýva, že žalobkyňa má v súdnom spore nielen tvrdiť, ale i dokazovať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky. Ako vyplýva zo zistenia skutkového stavu, tak pôvodný veriteľ mal postúpiť žalobkyňi pohľadávku, ktorú mal voči žalovanej. Podľa názoru súdu však žalobkyňa nepreukázala a nepredložila

tie listinné dôkazy, ktoré by preukazovali platné postúpenie pohľadávky, keďže nepreukázala platné a účinné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a ani, že nastala konečná splatnosť úveru.

70. Súd odkazuje na závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 3. 2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 10. 2021 sp. zn. 4Cdo/162/2020, v zmysle ktorých je správny postup súdu, ktorý na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore skúma splnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky bankou na nebankový subjekt v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. ako aj platnosti postúpenia pohľadávky v spotrebiteľských vzťahoch v prípade postúpenia bankovej pohľadávky. Z uvedených dôvodov tak súd považoval za potrebné preskúmať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko právnym predchodcom žalobkyne bola banka - Poštová banka, a. s. a ide o spotrebiteľský úver.

71. Pre platné postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru bolo potrebné splniť všeobecné podmienky uvedené v § 524 a nasl. OZ, ako aj osobitné podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. a rovnako aj podmienky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., teda že predmetom postúpenia bola pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere po termíne jeho konečnej splatnosti, resp. že sa pohľadávka stala splatnou pred uvedeným termínom.

72. Žalobkyňa predložila súdu výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24. 7. 2017 a tvrdila, že touto výzvou bola žalovaná veriteľom vyzvaná na úhradu dlhu v lehote 10 dní odo dňa doručenia. Táto výzva bola žalovanej doručená dňa 4. 8. 2017. Pri postúpení pohľadávky banky na tretiu osobu musia byť splnené tiež podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na to, aby zmluva o postúpení pohľadávky banky voči dlžníkovi bola platná, musí banka najskôr vyzvať dlžníka na zaplatenie pohľadávky (poskytnúť mu dodatočnú lehotu, aby mohol plniť banke) a následne po výzve musí uplynúť viac ako 90 dní, počas ktorých je dlžník nepretržite v omeškaní. Z dôvodov uvedených vyššie súd nemal v konaní preukázané, že by sa výzva zo dňa 26. 6. 2017 dostala do dispozičnej sféry žalovanej, a teda nemal následne preukázané ani dodržanie podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pokiaľ ide o ďalšie žalobkyňou predložené listiny - výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24. 7. 2017, súd dodáva, že žalobkyňa nepreukázala, že pôvodný veriteľ bol oprávnený mimoriadnu splatnosť vyhlásiť, teda nepreukázala, že bol oprávnený požadovať od žalovanej v čase vyhotovenia týchto listín zaplatenie celej zosplatennej pohľadávky. Pokiaľ nedošlo platným spôsobom k zosplateniu pohľadávky, ani v texte tejto listiny obsiahnutá výzva na zaplatenie zosplatennej pohľadávky nemohla byť právne účinná a relevantná.

73. V danej veci ide o spotrebiteľský úver, preto bol veriteľ povinný dodržať aj postup podľa § 17 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase postúpenia pohľadávky, z ktorého vyplýva, že veriteľ môže postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru len so všetkými právami s ňou spojenými a zároveň ak ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti. Ako súd už vyššie uzavrel, žalobkyňa nepreukázala platné zosplatenie úveru a nie je splnená ani podmienka, že ku dňu postúpenia nastala konečná splatnosť úveru (pohľadávka bola postúpená na základe zmluvy zo dňa 16. 10. 2020 a konečná splatnosť úveru mala nastať podľa zmluvy dňa 20. 12. 2024), preto nie je možné konštatovať, že by bol úver ku dňu postúpenia splatný. Banka postúpila žalobkyňi celú pohľadávku z úveru bez toho, aby úver nadobudol konečnú splatnosť, resp. aby zmluvný vzťah zanikol inak, čo je v rozpore s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Postúpenie pohľadávky je preto absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ a súd je povinný na túto neplatnosť ex offio prihliadnuť.

74. Vzhľadom na to, že postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobkyňa nie je veriteľom žalovanej a nie je preto aktívne vecne legitimovaným subjektom v spore. Súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne zamietol, preto nebolo potrebné, hospodárne a účelné zaoberať sa ďalšími hmotnoprávnymi otázkami vo veci samej a ďalšími námietkami uplatnenými v procesnej obrane žalovanej.

75. Ďalšie tvrdenia a námietky strán sporu boli nadbytočné a v danej veci aj bez právneho významu, preto súd nepovažoval za potrebné sa s nimi osobitne vysporiadať. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku

strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej, preto súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

76. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

77. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu k veci.

78. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

79. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

80. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

81. V danom konaní bola žalobkyňa neúspešná, pretože súd žalobu zamietol. Z uvedeného vyplýva, že v konaní bola plne úspešná žalovaná, ktorej patrí nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 100 %. Nakoľko žalovanej nevznikli žiadne trovy konania a ani jej z obsahu spisu nevyplývajú, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva, a to aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej sp. zn. 6Cdo 166/2016 zo dňa 26. 10. 2016, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 5/2017 zo dňa 25. 1. 2017 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28. 2. 2018.

Poučenie:

Proti prvému výroku tohto rozsudku je prípustné odvolanie. (§ 355 ods. 1 CSP)

Proti druhému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie. (§ 357 písm. m/ CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 CSP)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v troch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 362 ods. 1 CSP)

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. (§ 362 ods. 2 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/. (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
 - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- (§ 366 CSP)

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe (§ 125 ods. 1 CSP). Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).